

Dotazník pro učitele – vyhodnocení

Pedagogové se z 90% snaží ve výuce využívat principy leadershipu. Konkrétně se jedná o *plánování, spolupráci, sebehodnocení, porozumění, pozitivní a aktivní přístup a budování důvěry*. V pracovních vztazích pedagogové využívají principy leadershipu v rámci *spolupráce, vzájemného pochopení a otevřené komunikace* v poměru rozhodně ano 20%, spíše ano 50% a spíše ne 30%. Aplikace principů leadershipu vychází u 72% pedagogů i vlastní intuice a dále u 60% ze školního konceptu 7 Rad úspěšného a spokojeného žáka, 20% pedagogů nevychází z žádného konceptu.

Jako nejčastěji využívaný princip z konkrétních 7 návyků skutečně efektivních lidí uváděli pedagogové *proaktivní přístup, dobré plánování- to nejdůležitější na prvním místě, způsob myšlení výhra-výhra, snaha o empatické naslouchání*.

Pedagogové přičítají kultuře leadershipu ve škole tyto pozitivní změny: tolerance v diskuzi, otevřená komunikace, zlepšení vztahů i mimo práci, lepší výsledky a spolupráce žáků při výuce, efektivní komunikace s žáky i rodiči, důvěra v tým kolegů, zlepšení atmosféry ve škole.

Jako komplikovanější oblast při zavádění do praxe pedagogové hodnotí *proaktivní jazyk, vedení žáků k osobnímu plánování (nejdůležitější na první místo) a začínat s myšlenkou na konec*.

Doplňující komentáře učitelů:

V tomto projektu pro mě bylo nejpřínosnější poznání sebe sama. Naučila jsem se lépe plánovat a dělit svůj čas podle toho, co je pro mě v daný okamžik nejdůležitější. Důležité bylo poznání nástrojů, které vedou k rozdělení mého času podle rolí, které v životě zastávám. Pro týmové sladění a vzájemné poznání byla pro mě zajímavá práce v kolektivu, který tvořili pokaždé jiní kolegové.

Naučila jsem se jak si správně rozvrhnout svůj i výukový čas. Soustředit se na věci, které mohu ovlivnit. Určovat si, co je pro mě a ve výuce důležité. Získané znalosti jsem si vyzkoušela jak v osobním životě, tak ve výuce individuální a skupinové. Ve skupinové jsem se zaměřila na posilování vzájemné důvěry. Např. hudební hry. V individuální výuce se mi osvědčilo určit si cíl a plnit ho.

Rozšíření znalostí osobnostního rozvoje. Inspirace jak pracovat s vnitřní motivací žáků. Uvědomění si, jak lépe pracovat s cíli (svými i žákovými), jak lépe plánovat a jak efektivněji spolupracovat. S žáky jsme začali pracovat na vlastních denících, které nám pomáhají lépe plánovat práci u nástroje a vedou je k sebehodnocení a sledování vlastního pokroku. Více je vedu ke spolupráci s ostatními. Snažím se o

partnerský přístup a kde je to možné, nechávám žáky spolurozhodovat. Začínají více vnímat vlastní odpovědnost, mnozí pracují s větším nadšením.

Na semináři sedmi návyků jsem se dozvěděl v podstatě o sedmi radách, které mají sloužit k efektivní práci. Jednotlivé rady se snažím využívat při výuce i mimo ni. Při výuce jsem zjistil, že žáci (až na výjimky) se snaží tyto rady využívat k efektivní práci, a to i při domácí přípravě. Někteří žáci též využívají ZUŠ deník, kde se snaží sami sebe hodnotit, což vede žáky k větší samostatnosti, zamyšlením se nad svými nedostatky a cílem své práce, a tedy i k zodpovědnosti. Získané znalosti byly využity především při výuce žáků. Osvědčily se mi kladně. Žáci, kteří si tyto znalosti osvojili, jsou v hodinách samostatnější a zodpovědnější. A to i přesto, že si neosvojili všech sedm návyků, ale pouze některé z nich. Většina žáků se zlepšila v komunikaci.

Poznání procesů a postupů leadershipu. Znalosti efektivnějšího plánování. Zavedení lepšího klimatu ve škole. Pomoc získat žákům jasné studijní cíle. Převzít zodpovědnost. Hromadná výuka – flétnový soubor, saxofonový kvartet, orchestr – trénování souhry, zodpovědnost za svůj part, být tolerantní k ostatním. Mezioborová spolupráce. Individuální výuka – plánování nácviku skladby, domácí příprava, stanovit si cíl.

V případě 7 návyků skutečně efektivních lidí se jedná o principy, které mají pomoci člověku v zaměstnání, studiu či v osobním životě. Užití 7 návyků v učebním procesu by mělo vést ke zkvalitnění výuky. Program 7 návyků neobsahuje přímo postupy ve výuce, ale sedm obecných rad. Navádí ke změnám v chování, ke spolupráci, respektu a plánování. Některé principy jsem se snažil využívat - zdokonalovat v pracovním i mimopracovním životě. V prostředí mimo školu asi nejvíce využívám sedmý návyk. V oblasti plánování práce považuji za přínosný návyk "Začíněj s myšlenkou na konec" nebo "To nejdůležitější dávej na první místo".

Jak systematicky plánovat výuku s ohledem na individuální možnosti žáků, podporovat sociální klima a vytvářet podmínky pro učení žáků, hodnotit průběh a výsledky učení, využívat široké spektrum forem a metod výuky, reflektovat proces plánování a realizace výuky. Hromadná výuka – soubor NOBILE, orchestr, projekt Mládí s filharmoniky – zodpovědnost za svůj part, respekt k ostatním hráčům, souhra s ostatními. Spolupráce v rámci naší školy i mimo ni. Individuální výuka – stanovení cílů, domácí příprava, hodnocení.

Odlíšný, nový způsob řízení pracovního času, determinace cíle snažení, práce s předsudky v rámci komunikace, vnímání pozitivních výsledků kolegů jako vlastních a pod.. Obsah semináře vycházel převážně z obecné a sociální psychologie. Poznatky byly získány již při předchozím studiu psychologie, a jsou aplikovány do hodiny v podobě přípravy žáků na začátku hodiny, při analytické komunikaci s žáky v případě nějakého problému, hodnocení práce žáků a sledování jejich činnosti při kolektivním zadání.

Seznámení se základy leadershipu a jeho praktickým zapojením do procesu škol. Získání dalších rad pro práci se studijními cíli. Inspirace pro zlepšení spolupráce v týmech. Při výuce orchestrální hry: v plánování a časovém rozložení nácviku skladeb, aktivnější zapojení žáků při souhře (zkušenější žáci

spolupracují s mladšími, rozdělení do nástrojových skupin). Zapojení učitelů do procesu příprav, spolupráce mezi obory. Zařazení time managementu do výuky.

7 návyků vnímám jako soubor psychologických principů, které je možné aplikovat jak v osobním životě, tak i v profesním. Poznání těchto principů mi pomohlo k pojmenování procesů, které v hodinách i životě aplikuji. Jejich poznání mi otevřelo další možnosti ve výuce, se zaměřením na spolupráci, zodpovědnost, plánování, sebehodnocení i svobodu rozhodování. Poznatky postupně zavádím do výuky podle potřeb a individuálních předpokladů žáků. Pozitivní vliv spatřuji hlavně ve zlepšené komunikaci a spolupráci, jak v rámci kolektivu, tak i mezi žákem a učitelem. Také princip pozitivní motivace a aktivity v rámci hodin přináší kladný efekt.

Seminář byl poučný a to hlavně přístupem k pracovním záležitostem. Byl koncipován na základě doporučených metod k dosažení cíle pracovníků ať už v jakémkoli pracovním zaměření. Seminář mě inspiroval v pracovní morálce a naopak jeho intenzivnost mě přesvědčila o tom, že jsme jen lidé a každý by sám měl vědět, co všechno by měl zvládnout a kdy naopak by se měl zaměřit na práci jen na sobě. Protože opomínat sám sebe je chybou. Reflexe těchto poznatků se mi ověřuje každodenní pracovní zkušeností, kde právě všechny tyto aspekty lze pocítit. Musím konstatovat, že se nacházím v prostředí, kde zkrátka vše funguje jak má.

7 návyků je de facto soubor principů, které mají vést člověka k efektivnější práci. Principy se mají stát základem pro život nejen dospělých, ale i dětí. Pochopením všech principů a jejich aplikací v učebním procesu, by se měla výuka ve škole stát hodnotnější. Nejedná se o učební postupy, metody či poučky, ale o ucelený soubor rad, kterými by se měl řídit nejen žák, ale i sám učitel. Žák i učitel se mají zaměřit na své chování a svá paradigmatata. Mají se naučit zodpovědnosti, svobodě volby, pochopit druhé, vzájemně se respektovat, spolupracovat a stále se zlepšovat. Všechny principy jsem se snažil aplikovat nejen v pracovním, ale také ve svém osobním životě. Zaměřil jsem se převážně na sedmý návyk (ostřete pilu), který považuji za nejdůležitější. Za velmi přínosné považuji kapitolu, která se zaměřuje na mapování dosažených výsledků. Od druhého pololetí zaznamenávám své úspěchy i svých žáků do sešitu. Formou her určených klavíristům jsem získal také přehled o tom, jak žáci doma cvičí.

Naučila jsem se lépe rozplánovat čas. Snažím se komunikovat se spolupracovníky a vidět širší spektrum dané věci. Zároveň vnímám svůj vlastní posun ve věcech životních. Zatím používám většinu poznatků vědomě. S dětmi pracujeme na sebehodnocení a vyjádření svého názoru. Zároveň se ve skupinách snažíme o synergii a podporu v kolektivu. Děti jsou šťastné a těší se na hodiny.